

Осіннє диво

(Сцена оформлена, як галявина, на ній листочки, куц калини, пеньки. Виходять діти, збирають листочки і перемовляються).

1 учень. Осінь така красива, що ні в казці сказати, ні пером описати!

2 учень. Я теж люблю цю чарівну пору року, бо в ній стільки дива і краси, аж дух перехоплює!

3 учень. Так, уже осінь, а недавно ще було таке гарне літечко, жаль, що так швидко відлетіло...

4 учень. Відлетіло літо-літечко,
Промайнуло, та й усе...
Дощик сіється крізь ситечко,
Холоди до нас несе..

5 учень. Та нараз, мов крізь віконечко,
Між хмарками із небес
Гляне щедре, любе сонечко —
І куди той дощик щез!

6 учень. Здається, недавно було літечко, а вже жовтень простує по землі, а він свою роботу знає!

Торкнувся Жовтень всіх листочків
І фарби золоті роздав.
В усіх лісах, серед садочків
Чарівний красень побував.

Учень
Змінив нараз усе довкілля
У колір сонечка прибрав,
І в лісі, у часи дозвілля,
З вітрами на органі грав.

Хитались сосни сумовито
В казковий, неповторний час.
На струнах бабиного літа
Звучав осінній дивний вальс.

(Звучить пісня. Виходять на сцену старші дівчатка і співають.)

Учень

Осінь така красива,
Лагідна і привітна.
Он павутинка сива,
Квітка остання квітне,

Листя летить, кружляє,
Сонечко щиро гріє.
Золотом ліс аж сяє,
Небо вгорі синіє...

Але не лине пісня,
Жаль, бо пташок немає.
Туга сердечко тисне,
Осінь вже догорає...

(Виходять ще діти).

Учень

Осінь така світла, така чарівна, вся в золотім і багрянім листі, вона справді чудова.
Осінь захоплює, осінь вражає
Дивом-красою і барвами квіт:
То вона щедре тепло посилає,
То умивається дощиком світ...

Учень

То аж засвітиться в золото вбрана,
Ніби царівна, велична стоїть,
Вся чарівна, кольорова, багряна,
Ніби чекає і мудро мовчить.

То засумує із вітром у парі,
Шелестом, шумами зашурхотить.,
Крапле дощами із сірої хмари,
Листям вологим додолу злетить...

Учень Погляньте вгору! Там лелече гніздо... А пам'ятаєте, там сім'я лелеча жила, їх
було того року там багато!

На тополі гніздо почорніло
Від дощів, що ідуть та ідуть,
Вже давно з них лелеки злетіли,

Десь далеко на півдні живуть.

Учень

А гніздечко їх миє дощами
Пізня осінь, щоб чисте було,
Налітає до нас з холодами,
Забирає останнє тепло.

А десь там, десь далеко-далеко,
В теплім хоч, та чужому краю
Бачать в снах найсвітліших лелеки
Це гніздечко у ріднім краю...

Учень Ай, справді, осінь буває такою різною, що не передати! Вона наче сама казка. Ходить, блукає по Землі і кожного дня міняє краєвиди.

Учень Ну, хіба вона людина, що ходить? Хіба вона казка? Щось ти, Андрію, таке вигадуєш! «Осінь ходить, блукає...» Може, вона людиною стала?

Учень Може і людиною, у казці все можливо, а осінь чарівна і казкова, то чому б і ні?

Учень А ми і пісню знаємо про осінь, давайте заспіваємо! Ставайте всі в коло! (*Виконується пісня*)

Осінь. Добрий день, діти! Не сподівалися побачити живу Осінь? Не лякайтеся, ви ж хотіли побувати в чарівній казці? А всі ви молодці, так гарно вірші читаєте, і видно, що любите мене, вмієте бачити і захоплюватися красою рідного краю, мені приємно зустрітися з вами, поспілкуватися, бо живемо ми з вами у такій красі!

Учень

Розкажи мені, Осене, казку
Про чарівність твою і красу,
Про дива твої й сонячну ласку —
Це я в серці своїм понесу!

Учень

Покажи мені, Осене, диво,
Що у полі і в лісі живе,
Де зайчатко стриба полохливе,
В синім небі де хмарка пливе.

Учень

Заспівай мені пісню, будь ласка,
Ніжну-ніжну про вроду твою,
Прошепчи мені, Осене, казку
Жовтим листям в осіннім гаю...

Осінь. А тепер я хочу подивитись, як ви граєтесь, я теж люблю дитячі ігри: тоді завжди весело!

Учень . А чого б нам і не погратися! Давайте!

1 конкурс «Збери урожай».

Двом учасникам зав'язують очі, ногу одного учасника прив'язують до ноги іншого стрічкою 1,5-2 метри. На підлозі розкладаються овочі. Хто більше збере овочів у кошик за 2 хвилини, той перемагає.

2 конкурс «Хто швидше з'їсть морквину»

3 конкурс «Перейди калюжу в калошах»

За сигналом діти надягають калоші великого розміру і біжать з одного кінця «калюжі» до іншого і назад.

Гра-естафета «Збирання врожаю»

Перед кожним учасником - купка овочів. Їх треба на іграшкових машинках перевезти до протилежної сторони класу. Перемагає той, хто зробить це швидше.

4 конкурс «Нюхач». По запаху, із зав'язаними очима, визначити овоч.

5 конкурс «Угадай-но». Надівши товсті рукавиці, із зав'язаними очима, визначити на дотик овоч.

6 конкурс «Цибулька». Перенести цибулю з одного стільця на інший, взявши його за хвостик зубами.

Осінь. Молодці, спритні діти!

Учениця Осене, ми тебе дуже любимо, бо ти прекрасна, чарівна і особлива пора року. Скільки всього достигло, яка краса навколо!

Учень А для тебе ми приготували дарунки, ось послухай!

(Звучить пісня)

Учень

Осінь в гаю жартувала:
В золото все одягла,
Всюди все розфарбувала,
Срібну струну натягла.

Різних грибів наростила,
Осінь в моєму краю.
Жовті листочки, мов крила,
Кружаться тихо в гаю.

(Звучить пісня)

Учень

Тихо-тихо... Сонце гріє,
Шле тепленькі промінці...
Різне листя пломеніє,
Наче сонечко в руці.

Де-не-де зоріють квіти —
Он ромашка зацвіла.
Пізні квіти, наче діти,
Повернулись до тепла.

А тепла й не так багато,
Скоро-скоро задощить...
А сьогодні ніби в свято —
Все у золоті стоїть!

(Діти виконують танець «Вальс з листочками»)

Осінь Я пропоную нове змагання. Нехай вийдуть по три учні в команду: три хлопчика і три дівчинки, ті, що знають народні прикмети про осінь, і позмагаються, хто більше знає народних прикмет.

Діти самі готують матеріал. Але це можуть бути і такі прикмети:

У жовтні грім — зима без снігу.

Калина уже дозріла, а листя на ній ще зелене — до теплої осені.

Бабине літо сухе — осінь мокра.

З вершків дерев листя опало — скоро зима.

Бабине літо непогідне — осінь суха.

Вологе літо, тепла осінь — на довгу зиму.

Снігу восени нанесе рано — весна рано повернеться.

Гуси летять високо — осінь буде тривалою.

Багато ягід на горобині — осінь буде дощовою, якщо мало — сухою.

Перемагає той, хто найбільше назве прикмет.

Учень

Над прозорими росами

Вже летять журавлі.

Дай погрітись, Осене,

У твоєму теплі.

Дай натішитись ласкою,

Що від сонечка п'ю,

І чарівною казкою

В золотому гаю.

Осінь. Ще буде і тепло, і сонячно, але вже йде до зими, тому ночі стають довшими і холоднішими, а дні коротшають, та й сонечко не буде так припікати, настає пора прощання. Треба підготуватись до зими.

Від ріки тумани народились

І клубочаться, клубочаться, повзуть...

Вся долина білим дивом вкрилась,

А тумани рушили у путь.

Учень

Розлились — і все у них втонуло,

Ніби в білім-білім молоці.

Спати сонечко давно уже гайнуло,

І давно поснули горобці.

Тихий вечір Землю обіймає,

Картопляний дух стоїть в дворі,

Всіх осінній холод пробирає,

Зорі засвітилися вгорі...

Осінь

Чарівний вечір, та іти потрібно,
Довкіллю всьому дати раду час.
Дорогу вкажуть Зорі — буде видно,
А я піду... Піду уже від вас
(Збирається йти, але на сцену виходить Лісовичок).

Лісовичок

Я бачу сон? Чи Осінь поміж вами?
Чи заблукав я у казковий світ?
Щось дивне коїться мені з роками,
Хоч маю я не так багато літ...

Якихось сотень п'ять чи шість, можливо,
Тих років я давно не рахував.
Тут Осінь поміж вас — це справжнє диво!
Її зустріти я і не чекав.

Добридень, Осене, красуне-чародійна,
Вітати радий, бачити між нас,
Така ти гарна, і велична, й дивна,
Що поклонитись треба — в самий раз!
(Кланяється Осені і звертається до дітей.)

Лісовичок. Чого, думаю, тут так гамірно? Дай піду, подивлюся, хто розшумівся!
Виглянув із-за дерева, дітей побачив та й вирішив їм гостинців принести, горішків
та ягідок, хай поласують, а тут і ти, Осене-красуне! Пригощайтесь усі! А тобі,
Осене, дякую за твою щедрість і доброту, так гарно все вродило на Землі, дякую!

Осінь. Дякую і тобі, Лісовичку, ти гарно господарюєш, я задоволена, все у лісі
добре, всі вже готові до зими. Тому я у твоєму лісі ще краще все розмалюю, щоб
кожен, хто приїде, був зачарований красою. До побачення!

(Всі проводжають Осінь зі сцени).

Лісовичок. А ви, діти, теж зараз підете додому, але тільки після того, як загадки
розгадаєте.

Загадки.

Жовте листячко летить,
Під ногами шелестить.
Сонце вже не припікає,

Діти, це коли буває?

(Восени)

У зеленім кожушку,

В кам'яній сорочечці.

Я живу собі в ліску —

Всім зірвати хочеться.

(Горішок)

Відгадаєте діти, хто

Має носик — долото.

Ним комах з кори виймає,

Про здоров'я лісу дбає.

(Дятел)

Невидимка ходить в гаю,

Всі дерева роздягає.

(Осінь)

Голі поля, мокне земля,

Дощ поливає, коли це буває?

(Восени)

Лісовичок. Молодці діти, теж знають багато! За це їм гостинці я приніс,
пригощайтесь, будь ласка! (Роздає горішки).

Учениця А ми теж гостинці маємо — це наші вірші, загадки, прислів'я і твори, які
ми писали про Осінь. І роздамо ми наші гостинці гостям, хай їм приємно буде. На
цьому святечку кінець, а той, хто слухав, молодець!